

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

1968
SČVP
Za Evropu

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

5/98
ročník 8

Krajanům na Ukrajině

Na poslední konferenci naší organizace, která se konala koncem minulého roku, schválili delegáti nové stanovky a usnesení, kterým se bude organizace řídit v příštích třech letech.

Jak ve stanovách, tak i v usnesení jsme si uložili, že v rámci svých možností budeme udržovat styk s Čechy žijícími na Ukrajině a budeme je podporovat v udržování národního cítění a jazyka.

K zabezpečení tohoto úkolu ustavilo představenstvo Celostátního výboru Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel komisi, která přijala název Krajanům na Ukrajině a která má za úkol zorganizovat pro Čechy na Ukrajině sbírku českých knih, kterých je tam v současné době velmi poskvrnu a navíc jsou neustálým oběhem téměř úplně opotřebované. Současná ekonomická a sociální situace na Ukrajině je velmi napjatá a krajané nemají dostatek financí na nákup české literatury. Je na nás - volyňských Čechích, kteří reemigrovali po válce do ČSR, abychom jim pomohli.

Jak? Naše organizace v současné době čítá asi 3000 členů. Když každý z nás věnuje ze své knihovničky jen jednu, jedinou knihu, bude jich pro krajanů na Ukrajinu přibližně 3000! Děleno čtrnácti českými organizacemi tam působícími připadne na každou více než 200 knih! A to už bude slušná knihovnička. V budoucnu by si je mohly tyto organizace mezi sebou vyměňovat.

O jaké knihy půjde a o jaké je zájem? Zájem je - zdůrazňujeme - jen o knihy české z pera výhradně českých spisovatelů. O knihy pojednávající o problémech a životě našeho národa, pojednávající o naší státnosti a suverenitě, o belterii umělecky zobrazující naši minulou i současnou společnost, o literaturu ryze národní. Zájem mají naši krajané i o starší ročníky ilustrovaných zábavných časopisů, které si při současné drahotě a vysokém portu nemohou předplatit.

Komise "Krajanům na Ukrajině" předpokládá, že regionální výbory vyzvou své členy, aby se do akce plně zapojili. Úkolem regionálních výborů je ihned určit člena nebo členy, u kterých se

budou knižní dary soustředit. Po ukončení sbírky budou regionální výbory informovány jak a kdy budou knihy na Ukrajinu odváženy.

Přestože tato naše akce je v začátcích, máme již zprávy o prvních knižních darech. Připraveny je mají na Vyškovsku, připrav se rozbíhají na Brněnsku a na Zatecku. Pomoc přislíbil i Československý ústav zahraniční v Praze a o pomoc budou požádány i další humanitární organizace v České republice.

Komise doporučuje regionálním výborům, ale i jednotlivcům, aby navázali písemný a v budoucnu případně i osobní styk s našimi krajanů na Ukrajině a podpořili je tak v jejich národním cítění a uplnili v nich po celá pokolení vztou vřív, že stará vlast na ně nezapomíná!

Vážení krajané, věnujte pozornost této akci naší volyňské organizace, zapojte se, přispějte k její realizaci, věnujte jednu nebo i více knih ze své knihovničky Čechům na Ukrajině, vyzvěte i své přátele a známé, aby pomohli!

A hlavně - jednejme ve smyslu starého českého přísloví, které hovoří o tom, že každá pomoc, má-li být účinná, musí být okamžitá. Proto neotálejme a zapojme se všichni do akce

KAŽDÝ JEDNU ČESKOU KNIHU - PRO KRAJANŮ NA UKRAJINU!"

Za komisi Krajanům na Ukrajině:

členové - Ing. A. Drbal, Vlad. Fros, Brno

Marie Pánková, Zatec

Marie Santorová, Chlumetov

předseda komise:

Rostislav Hlaváček, K. Vary

předseda SČVP:

prof. V. Dufek, Praha

TI, o nichž se nemluví...

Při oslavách bojů naší armády ve 2. světové válce se jako ve vyzděných kolech připomínají místa hlavních bitev a vojáci, kteří se jich zúčastnili. Téměř se však nehovoří o těch českých vojácích, kteří bojovali jednotlivě v různých cizích armádách a z nichž jen málokdo se podařilo dostat do některé ze zahraničních jednotek Československé armády. Většina z nich byli volyňští Češi. Mnoho se jich po strastiplném putování, začínajícím až

u polárního kruhu a pokračujícím přes zauralské stepy a Uzbekistán, dostalo do polské armády generála W. Anderse. V jejich řadách se nejprve zúčastnili bojů na Středním východě. Po invazi do Itálie bojovali i ve slavné bitvě na Monte Cassino. Po návratu domů, již do Československé republiky, kam se po válce jejich rodiny z Volyně přestěhovaly, byli však přijati spíše jako nepřátelé než jako bojovníci proti fašismu. Někteří z nich raději zůstali v zahraničí, třeba ve Velké Británii, která na jejich zásluhu nezapomněla.

Ti, kteří se do vlasti vrátili, prokazovali svým kamarádům a jejich rodinám velkou službu tím, že se stávali prostředníky v navázání jejich vzájemného kontaktu. Často se teprve od nich rodina dozvěděla, někdy až po řadě let, že její voják žije.

Své vojáky v cizích armádách měl i Kupičov, jedna z největších českých obcí na Volyni. Kupičov leží v severozápadní části Volyně a v době, kdy tam žili Češi, to byl dokonce osamocení český ostrov v ukrajinskopolském moři. Jeho čeští obyvatelé museli bránit své čeství daleko více než obyvatelé ostatních českých obcí na Volyni, protože zde bylo daleko větší nebezpečí asimilace.

Když ruchovali čeští hoši z Kupičova do ruské a později do polské armády, pokračovali odcházeli s českou písníčkou na rtech. Odvody branců vždy vždy spojily s veselím a Kupičovem přitom zněly české písně. Zpívali nejen branci, ale i jejich mladší kamarádi. Hlavní píseň branců při odjezdu k útvarům byla "Až pomaširujem kupičovskou branou ven". Nevadilo jim, že Kupičov žádnou branu neměl, loučili se vždy u poslední usedlosti, u Dlouhých. "Brány" si musel Kupičov vybudovat až za války z ostatného drátu.

Slavné odvody byly v roce 1939. Byly to poslední odvody za polské vlády na Volyni, ale to tehdy ještě nikdo nevěděl. Pak již nastala jen mobilizace a následný příchod Sovětů. Tím začala nová, pro většinu lidí nepochopitelná éra. Byl odveden kdekdo. Povolaní byli i lidé typu Pepka Vyskoče ze Švejka, Chuna Perenštejn a Berko Sosna. Chunu přivedl otec za ruku a vojenský zástupci ho uznali neschopným až tehdy, když se před lékařskou komisí rozplakal. Tam s ním otec již neschopný vrostl v jiných podmínkách bylo nepochopitelné, že k vojenské prohlídce museli i farář s popem. Branci v té době už nebyli

"legru", nýbrž "przyszywny".

Uvedenec byl dle sovětských zákonů osobou požívající určitou ochranu. Stalo se naspas, že při zábate pořádané pro brance jeden z místních úředníků v opilosti napadl českého brance a roztrhl mu oblečení. Byl za to odsouzen na několik let nucených prací.

Sovětské úřady se snažily, aby odvody byly co nejslabnější, a tím chtěly podnitit nadsení branců. Přesto se jejich odvody téměř povšečnými ani zdaleka nepodobaly. Tehdy si celou slávu organizovali branci sami, zatímco dnes byli do slavnostní nálady "organizováni". Většina jich byla zaskočena tím neznámým, které je čekalo. Byli životní podniky, které se tehdy začaly utvářet. A "organizované" mezzidelské vztahy byly kupitovským Čechům naprosto cizí.

Rádi bychom zde připomněli osudy několika krajanů z Kupitova, kteří byli v té době nuceni narukovat do cizích armád. Čtenáři se možná bude zdát, že vyprávění je příliš rozvláčné a jména a události v něm uvedené nemají nic společného s českými dějinami. Domníváme se však, že pozorný čtenář si při sledování těchto osudů patřičně souvisejlosti nade.

Duše Rudé armády jako první Čech z Kupitova narukoval v roce 1940 Jaroslav Zímý. Je zajímavé, že byl v té době z ročníku 1919 povolán jako jediný, zatímco ostatní z tohoto ročníku rukovali až v roce 1941. Loučila se s ním celá obec. Zvláště těžké však bylo loučení syna s matkou, otec již neměl. Ještě dnes máme v živé paměti, jak oběsil celý hospodářství a nakonec se rozloučil s koňmi. Měl krásné koně a jako selácký syn byl na ně patřičně hrdý. Narukoval do Lipecka.

Další kupitovští Češi rukovali do Rudé armády 6. května 1941. Byli to vesměs hoši z ročníku 1919: Josef Bajer, Jaroslav Birbaum, Josef Hálek, Ladislav Jankovec, Jaroslav Kučera, Josef Kytl, Josef Redner a Jaroslav Vuček. Židé - Heršl Kofe a Sjojme Bren. Všichni odjeli nejprve do okresního města Turjiska a odtud k útvarům. Jaroslav Vuček, Tomáš Welgat a Sjojme Bren byli zařazeni do "strojoddelu", protože byli ze zámožnějších rodin. Josef Bajer, Josef Hálek, Jaroslav Kučera, Josef Kytl a Josef Redner byli přiděleni k těžkému dělostřelcovství do Achtyrky. Místo, kam narukoval Ladislav Jankovec, neznáme, Jaroslav Birbaum byl poslán zpět, ani sám nevěděl, proč. Zřejmě ho vrátili k tomu, že byl již otec rodiny.

Válka byla na spadnutí, mír visel na vlásku. Představitelé sovětské moci se tvrdili pravý opak, ale již i dědové a babky si o tom mysleli své. Podle toho vypadal i to loučení. Prošlo se tehdy mnoho slz. Strančích tajemníků Ničiporenko to tvrdě odsoudil. U nich prý, když chlapi rukují, je to velký svátek, všichni popíjí a veselí se. Lidé si mezi sebou říkali, že u nás kdy bývalo také takové.

Osudy těchto branců byly různé. Josef Bajer, Josef Hálek a Josef Redner skončili neznámě doma. Ladislav Jankovec a Sjojme Bren zastřelili Němce. Osudy Jaroslava Kučery a Josefa Kytla tvoří obsah dalšího vyprávění.

Václav Kytl
(Další část těchto osudů uveřejníme v některém z příštích čísel Zpravodaje.)

Malá úvaha k některým současným otázkám.

22. března t. r. jsem sledoval na televizní obrazovce "Objektiv", kde byl celý program věnován mimořádně zajímavé akci v Severní Americe.

Byla to několik let připravovaná rekonstrukce tažení obyvatel Ameriky na Západ k Solnému jezeru, kde Tito obyvatelé očekávali příznivější podmínky pro život.

Tato akce byla uspořádána proto, aby současně lidé poznali, co takové tažení národa před stoapadesíti lety obnášelo a k jakým eventudálním poznatkům bylo lze dojit.

Dle komentáře jednoho z účastníků této akce lidé skutečně poznali, jak málo člověk potřebuje ke šťastnému životu, a že to vůbec nejsou ty, na prvním místě peníze, jak se dnes s oblibou říká. Účastníci akce si rozhodně přeřadili priority života a poznali, kolik civilizačních vymožeností, šířených v konkurenčním boji závravným tempem je zbytečných a ne-slouží umravňujícím kázáním s poukazem na konzumní společnost. Tato nadbytečná produkce slouží naopak k vytváření konzumní společnosti, které nese další privilegia jako nezdavá zhyčkanost a nemravnost, kromě toho, že bezohledně devastuje přírodu a život na zemi vůbec.

Po zhlednutí tohoto pořadu mě napadlo, že by bylo užitečné podívat se na takový pořad častěji - třeba o 50 let zpátky, kdy jsme osvozovali naši republiku od okupantů, a uvědomovat tu mladší část naší společnosti o tom, co to byla ta 2. světová válka a co to byla konkrétně karpatsko-dukelská operace.

Listovala jsem nedávno znova v naší již bohaté volyňské válečné literatuře a působivost tohoto čtení nebyla zavřata časem. Ofetřasly mnohu znova, jako by to bylo včera, ty hrůzné prožitky spulobojovníků, zapsané narychlo do všlečných deníčků, psané skutečně potem a krví...

Nemohu si odpustit alespoň některé příklady.

Při dobývání kót v karpatských horách, kdy pěšáci uprostřed minové a kulometné palby nepříteli byli doslova přibítki k zemi i s kulomety, ze kterých přesto do nepřítelů páhli a okolo hrůzné prostředí najřikající ranených a mrtvých kamarádů.

Ka jopsat pocity těchto hrdinů, kteří dobývali v urputných bojích kótu za kótu a další metry země své vlasti, když za nepředstavitelné těžkých podmínek často v blátě, zímě, o hladu udržovali dobyté území bez přisunu potravy a posily. Velice mnoho těchto skutečných hrdinů padlo a nedošlo do osvobození, ale jaké myšlenky táhnu hlavou těm, co žijí, když se dovidají například z novinových článků, že francouzský historik, jinak prý erudovaný, J. Rupnik, prohlásil na nějakém fóru, že Češi bojovali naposledy na Bílé hoře. Nebo například, že plzeňský historik Radkovský se také omouval sudetským Němcům za odsun a prosil je za odpuštění jménem celého národa. To jsou jen dvě z cel řady nehorázností, které je nutno polýkat s hořkým pocitem odporu a lítosti nad neuvěřitelným zkruslováním historických skutečností.

Nevím, jak to zařadit, aby to, co bylo skutečně prožité a nevymyšlené, se dostalo mezi široké vrstvy mladších obyvatel, kteří vůbec nepoznají a historii svého národa považují často ve zkruslené formě dle potřeby těch či oněch ideologů a politiků.

Válka skončila před třiapadesáti lety a byla uzavřena mezinárodními dohodami. Výsledky této války jsou nezvratné a neodmítnuté, stejně tak spravedlivě neodškoditelné, zvlášť když se jedná o tak absurdní požadavky na odkodnění Němců za odsun a za některé nepřiměřené postupy při odsunu. Tyto excesy byly vyprovokovány právě tím šestiletým utrupným vojávkám na frontách a nelze připustit

žádné srovnávací tendence, neboť vinou prozvaných zrodných nacisticko-fašistické ideologie zahynulo a bylo utřeno kolem 50 miliónů lidí.

Tyto otázky zde zmíněné tedy znepokojují mnoho našich občanů a já jsem si přála připojit se a podpořit závaty těch, kteří tuto historickou skutečnost znají a mnozí již dlouho na vytvoření pravdivé historie faktu pracují.

Věra Suchopárová
region Litoměřice

UPOZORNĚNÍ

Našemu krajanovi Ing. Václavu Landovi bytem v Praze, 2, Slezská 36 vylsá kniha "Rusko a Česko - období let 1935-1996" (328 stran, formát A5). Zaslavěné, nezaujaté a ucelené podává obraz Ruska a Česka v období nabitěm údolstími, které jsou vzájemně porovnávatelné. Z tohoto porovnání vyplývá mnoho podrobností. Kdo se blížejí zájmu o osudy Ruska, určitě si přijde na své. Kniha je napsána v ruštině, cena 120 Kč.

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Žatec

Dne 17. dubna t. r. se sešlo ve voj. klubu v Žatci téměř 270 členů a přátel SCVP regionu Žatec. Toto přátelské posezení s hudbou a tancem se konalo u příležitosti vzpomínky na spontánní vstup našich krajanů do 1. čs. brigády v SSSR.

Mezi hosty bratr plk. Fros uvítal tajemníka ČSOL bratra plk. Štursu, plk. Herkoviče s manželkou, našeho předsedu prof. Dr. Duška ČSc. s manželkou, starostu Žatec p. Ing. Kuneše, velitele žatecké posádky pana plk. Babáka.

Po hlavním projevu, předneseném prof. Duškem, který nám výtěžně přiblížil nezapomenutelné březnové a dubnové dny roku 1944, bylo vzpomenu několika žateckých rodin, z nichž odšlo do armády 4 až 5 členů a mnozí se vůbec nevrátili, nebo s těžkými následky po zranění.

Vedoucí regionu p. Marie Pánková, již byl světem okol stavy pomníku v Českém Malíně, podala výtěravější zprávu z pracovní cesty na Volyn, z níž vyplývalo, že k. 55. výročí malinské tragédie bude pomník, úprava hřbitova i cesty hotova.

Po zdvácích následných hostů a slavnostním připitím našeho oběd. O příjemné posezení, zábatu a tanec se postarala 12členná kapela Žatečanka se svými zpěváky. Vystoupení nejlepších mažoret republiky příjemně zpestřilo naši zábatu.

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem ženám, které svým pečivem a "volyňskými" koláčiky obohatily naše stoly.

Poděkování patří také vám, všem 22 důvěrníkům a členům SCVP regionu Žatec, (Louny, Podbořany), jeho tajemníku a hospodáři za nesmírnou obětavost, práci a ochotu při přípravě a realizaci každé akce. Vždyt máme členy v 26 obcích!

Velice si ceníme vstřícnosti velitelů žatecké posádky a jsem jim vděčná za propůjčení velkého sálu i za pomoc při zajišťování montáže mikrofonu, dostatečného počtu stůlů, židlí apod. Přijměte, prosím, náš upřímný dík!

Za SCVP region Žatec
Marie Pánková

Vázení krajané,

13. července uplyne 55 let od tragédie Českého Malína na Volyni, kdy fašistická německá vojska zajala upálila 374 občanů

včetně 151 dětí v Českém Malíně a téměř 200 občanů včetně dětí v Ukrajinském Malíně.

Tohoto smutného výročí vzpomene na celostátním setkání v Žatci dne 28. července 1998.

Zádné vedoucí regionů, aby zjistili, kolik jejich členů se hodlá též akce zúčastnit, počítají přihlášených včetně finanční částky na společný oběd - 100 Kč na osobu - pošlete do 15. června na adresu našeho hospodáře p. Josefa Holce, 438 01 Žatec, ulice Dukelská č. 194. Budete-li poslat peníze samostatně, uveďte na rubu složenky (zpráva pro příjemce), kterého regionu jste členem. Podrobnější informace budou včas zaslány všem vedoucím regionů. Za region SČVP Žatec Marie Pánková

Region Mohelnice

PÓZOR - NEPŘEHLEDNĚTE!!

Region Mohelnice vzhledem k volbám změnil termín červnového setkání z 20. 6. na 27. 6. !! (Hlaste se na adresu Vladimír Mach, Líbivá 26, 789 01 Zábřeh - poplatek za osobu 220 Kč - podrobněji v minulém čísle! Srdečně zveme! Vladimír Mach

Region Brno

Dne 25. dubna ve 13.00 hodin se ve Volynské akademii v Šumavské ulici č. 4 konala slavnostní schůze volyňských Čechů. Schůze se konala u příležitosti 130. výročí zahájení migrace Čechů na Ukrajinu na Volyn. Schůzi zahájil ved. regionu bratr Kučera utvářením všech přítomných a hlavně významnou návštěvu volyňských Čechů z regionu Teplice, kteří sem přijeli. Současně uvítal nově členy a vydal jim členské průkazy.

Paní Niková seznámila přítomné s dobrou zprávou, že pomník umučených v Malíně na Volyni je již hotový a je velmi pěkný. Zaslánujou práci na tom má p. Marie Pánková a pan Oldřich Rajchrt. Jeho postavení zařídí p. Rajchrt. Na vysvěcení pomníku má být organizován zájezd na Volyn v době od 9. do 15. července 1998.

Pan Fros oznámil, že na Volyni jsou organizována Sdružení Čechů z Volyně, kteří tam zůstali a bylo by dobře zásobit je českou literaturou.

Pan Vaculík hovořil o 2. dílu Dějin volyňských Čechů, který již letos půjde do tisku.

Hovořil též p. Vladimír Samec. Začal dávnou minulostí, kdy naši předkové z Čech odjžděli na Volyn a po osmdesáti letech vrátili se zpět z Volyně do staré vlasti.

P. Pichrt mluvil o situaci při ubytování našich návštěvů z teplického regionu.

Po vyčerpání programu se sedlo při společné zábavě při vínu a k poslechu hrál pan učitel Kučera na harmoniku naše oblíbené české a moravské písně. Josef Vítosh

Nenápadný hrdina...

Dne 7. 5. tohoto roku, za zvuku orchestru Glenn Millera, v hale příbramského krematoria se zavřela opona za rakví našeho krajana, plukovníka letectva v. v. Jiřího Šutta.

Jiřkův otec, narozený v USA, vstoupil v 1. světové válce v řadách americké armády ve Francii. Vstoupil do polské armády gen. Hallera, vrátil se do vlasti výše předků, do Polska, a vzal si za manželku volyňskou Češku rozenou Pernu.

V r. 1939 jako velitel dělostřelectva bránil pevnost Přemysl. Dostává se do sovětského zajetí a je zavražděn v Katyni.

Jiřku, 12letého klučíku spolu s mámou

vyvezli do lágru na Sibíři.

Po vzniku našeho praporu v Buzuluku oba vstupují do naší jednotky. Jiřka, v té době patnáctiletý, je nejmladším příslušníkem naší jednotky. V r. 1944 se dostává do leteckého učiliště, absolvoje je úspěšně a po válce absolvoje v osvobozené vlasti letecké učiliště v Pardubicích jako absolutní výtěnk.

Zemřely generál Václav Beran, tehdy podplukovník - se stává jeho nevlastním otcem. Mezi oběma se vytvořily vřelý a láskyplný vztah.

Píše se rok 1948. Jiřka při letecké akrobacii havaruje. Má roztržiténo obě nohy a ortel je neúprosný - amputovat! Po delším jednání a za značný úplatek primář svolil, že se pokusí nohy zachránit. Podarilo se to ale za cenu nesčetných plastických operací a částečné amputaci prstu u nohou.

V té době je jeho nevlastní otec, obviněný ze špionáže, odsouzen k osmi letům těžkého žaláře a rodina má zákaz pobytu v Praze. Proto se stěhují do Dobřichovic.

Jiřka, bez ohledu na to, že je stoprocentně invalida, je degradován na vojína, propuštěn z armády s důchodem 400 Kč měsíčně. Aby se nestal pro svou matku břemenem, běhá se každý den ráno na nadržáři v Dobřichovicích, aby se dostal do práce v továrně na Smíchově. Jeho vše je ale neznámé. Stává se členem jacht-klubu v Dobřichovicích, stává plachetnice a nakonec získává tři roky za sebou titul mistra ČSSR v plachetnicích typu Mlok a je mu udělen titul mistra sportu.

Stoprocentně invalida, zahraniční voják, občan na indexu! A tak Čs. sport v jednom výtisku zveřejňuje tuto skutečnost v mikroskopickém článku v koutku na poslední straně!

Umírá Stalin. Generál Beran je propuštěn z vězení. Ti tři roky se soudí, aby dostal alespoň částečnou rehabilitaci. Čas utíká... Bývalý podplukovník se stává generálem a z vojna je plukovník!

Smůla, která Jiřku pronásleduje, však pokračuje. Umírá jeho maminka i manželka a tak spolu s gen. Beranem nachází místo v penzionu v Mníšku p. Brdy.

K padesátému výročí ukončení II. světové války Jiřka přebírá na polském výslavnosti "Kříž zájivový války 1939" a "Zaslánujou medaili" - udělené jeho otci in memoriam.

Tehdejší vojenský atašé plukovník Kružel zdůraznil, že je to ojedinělý případ, kdy občan České republiky dostává vyznamenání pro své ho otec, důstojníka polské armády. Díky polským odbojářům, hlavně Michalovi Schumrdovi - je v Katovicích umístěna mramorová deska kpt. Jakuba Šutta v posádkovém kostele. Jiřka je pozván na její vysvěcení.

V r. 1997 umírá gen. Beran a Jiřka zůstává sám se svou družkou. Jeho zdravotní stav se stále zhoršuje. Organismus odmítá plasty, nastávají komplikace a nakonec Jiřka ve věku 71 let umírá.

Pohřeb se koná v krematoriu v Příbrami a přítomno je tu asi 40 osob, vesměs z Mníšku p. Brdy.

Žádné vojenské pocty, žádné projevy, žádné zastupce ČSBS, ČSOL nebo Svazu volyňských Čechů.

Zemřel a byl pochován tak skromně jak žil a jakým byl po celý svůj život. Kdo jste ho znali - nezapomeňte!

Ing. Antonín Liška

České Budějovice

Rozloučení.

Dne 30. dubna jsme se ve velké obřadní síni krematoria v Praze - Strašnicích rozloučili se zakládacím členem našeho pražského

regionu plk. Ing. Stanislavem Tošnerem. Jeho zdravotní stav, po léta udržovaný lékárnou péčí, byl bezprohledným důsledkem frontových prožitků. Přes stále se zhoršující zdravotní obtěavě vykonával po léta v SČVP funkci hospodáře. Teprve poslední dobou, když už nezvládal tak velký nápor na své slabnoucí zdraví, předal tuto práci. My, kteří jsme ho znali, obdivovali jsme, že i nadále působil jako vedoucí 6. organizace Obce legionářské v Praze. Své povinnosti vykonával vždy velmi svědomitě a obětavě.

Jméno pražského regionu se s Tebou, náš vědomý rodák, loučíme a za Tovu neúnavnou práci Ti děkujeme!

Vedoucí regionu Praha I. Malinská

Bojovník tělem i duší neuhýboval svojí poslední bitvu. Byla to prostě hrozná událost, ale na ten poslední, nejalšítejší boj, mu už nezbyly síly. Nestal nám říci, že tu už zitra nebude, a my jsme byli zoufale nepřipraveni. Neschopni pochopit, co udělal. Proč tolik psychicky do svého jiného světa? A ani neřekl: "Tak se tu mějte, ahoj!". Asi prostě věděl vše. Možná měl zprávy, že už ho čekají. Bráchrone, rodiče, kluci z uličky a všichni ti Volyňáci.

Byl pyšný na svůj původ, na kraj, odkud pocházel. Byl hrdý na svoje vdtčné zásluhy a když se rozpovalil, zanechal údiv nad tím, co všechno zažil a dokázal. Vyprávěl o tom jako o obyčejných věcech a my jsme poslouchali a nikdy jsme mu neuosmílili říci, jaký je v našich očích hrdina. Hecovali jsme ho, když si obkládli umírání a natešili na hrad všechna vyznamenání. Smáli jsme se, že chceš si cínka, ale on byl v hloubi duše šťastný, že patrně k němu, že je náš.

Bylo by snadno být s ním. Byl osobnost, na kterou se nezapomíná. Teď tu není. Teď nesadí mezi námi a je těžké si připravit, že na nás někdo venku. Ale stejně jsme si jisti, že i teď nás poslouchá a jaksi kontroluje dění.

Až jednou u nás zavítá do našich snů, určitě mu řekneme, jak jsme ho měli rádi.

A v tuto chvíli je stoprocentně jisté, že je moc rád, že jsme sem za ním všichni dle přání.

Monika Tošnerová - snacha.

OZNÁMENÍ

Zákum Matice školské v Lucku

Vážení přátelé, dovolujeme si Vás pozvat na sraz Zákú MATICE ŠKOLSKÉ, který se bude konat ve Stvolnicích v dtšském rekreačním zařízení Dolú Nástup Tušimice

v sobotu dne 27. června 1998 od 12.00 hodin.

Účastníky poplatek ve výšce 180 Kč zaslejte na níže uvedenou adresu. V částe je zahrnuto občerstvení a režijní poplatek.

Stvolnicy leží na železniční trati Lovosice-Česká Lípa.

Pro všechny účastníky je možno zabezpečit noční (hradí se na místě) a to i pro účastníky, kteří by chtěli přijet již v pátek 26. 6. Spojení neuvádíme vzhledem ke stálým změnám ve spojích.

Poplatek se závaznou přihláškou zaslejte nejpozději do 10. června 1998. Uvedte, zda máte zájem o zajištění noclehů, aby bylo možno ubytování předem připravit!

S pozdravem Sjezdu zdar!

Vladislav Opočenský,
Chotíněves 70, 411 46 Liběšice

NAŠI JUBILANTI...

Region Mohelnice

26. 5. se dožívá pí Emilie Tichá - 75 let.
13. 6. se dožívá pí Emilie Pallová - 65 let.
2. 7. se dožívá pí Marie Kostková - 70 let.
11. 8. se dožívá p. Josef Mach - 70 let.
18. 8. se dožívá pí Slavaňa Suchardová - 70 let.
26. 8. se dožívá pí Anna Linhartová - 70 let.

Region Cheb

20. 5. Stanislava Kubečková z Voklova, byt. Fr. Lázně - 35 let.
26. 7. Kateřina Floriánová z Klopodje, byt. Fr. Lázně - 60 let.
28. 8. Libuše Chorvátová z Voklova, byt. Fr. Lázně - 45 let.
28. 8. Křenová Marie z Voklova, byt. Skalná - 70 let.
12. 9. Prokopová Marie z Rovna, byt. Cheb - 60 let.
25. 9. Kočnarová Nadá roz. Šimončíková z Voklova, byt. Aš - 75 let.

Region Podbořany

70. narozeniny oslavil v dubnu p. Václav Zajíc z Třebušic u Podbořan, rodk z Malované. Blahopřejte rodině! Vladimír Kodejška z Podbořan oslavil 70. narozeniny též v dubnu.

Region Litoměřice

25. 4. se dožívá Anna Lundáková z Chotíněvska a 25. 4. Vladislav Albrecht z Horních Řepčic - 75 let.

Zároven Anna a František Lundákoví oslaví 25. 4. zlatou svatbu - 50 let společného života, k čemuž jim blahopřejte ved. regionu Josef Kozák

Krajané z Kupičova blahopřejí a děkují za obětavou práci p. **Václavu Kytloví** k jeho sedmdesátinám, které oslaví dne 6. června.

Region Šumperk

Ve 2. pololetí se dožívají významného jubilea tyto krajané:

60 let - 13. 7. pí Anna Foglová ze Šumperka. 1. 8. Jiřina Netková ze Šumperka. 22. 8. Jiří Klaban z Velkých Losin. 23. 8. Eliška Krobotová z Rapotína.

65 let - 10. 7. pí. Libuše Cinková ze Šumperka, 15. 9. Antonie Divisová ze Šumperka, 28. 9. MUDr. Libuše Nidetzská z Nového Malína, 24. 11. Evženie Tegllová ze Šumperka, 30. 12. Evženie Hamplová ze Šumperka.

70 let - 11. 7. p. Antonín Sedláček ze Šumperka, 17. 7. Rostislav Schováněk z Velkých Losin, 20. 8. Zdena Šircová ze Šumperka, 6. 8. Bohuslav Najman ze Šumperka, 28. 8. Věra Zaoravská ze Šumperka, 5. 9. Vladimír Šotola z Nového Malína, 14. 10. Marie Glancová z Nového Malína, 17. 11. Josef Minařík ze Šumperka.

75 let - 23. 8. pí Marie Popčuková z Libiny, 19. 9. Emilie Vincourková

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dříve na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7054454-018/0800, CS spojitelná a. s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu poskytkyně Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 151, 010 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Nespojtejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Začítosty týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a - veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: p. prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebcích 20, 150 00 Praha 5

z Libiny, 22. 10. Vladimír Novotný z Velkých Losin, 23. 11. Viktor Verner z Rapotína.

81 let - 4. 12. pí Františka Končíková z Rapotína.

84 let - 12. 8. pí Věra Schovánková z Libiny.

85 let - 14. 11. pí Libuše Zahradníková z Libiny, 23. 11. Emilie Hajná ze Šumperka.

88 let - 20. 9. p. Václav Šmída z Benkova, 6. 10. Jaroslav Dědek z Nového Malína.

90 let - 10. 10. pí Žofie Kyselová z Rapotína.

Region Karlovy Vary

Jubilanti na červenec, srpen a září 1998:

Verlová Alena z M. Zubovštiny, byt. v Orlově 3. 7. - 25 let. Lamačová Růžena z Verby, byt. K. Vary 18. 7. - 75 let. Vavříček Václav z Horochova, byt. K. Vary 1. 8. - 60 let. Karáček Dorofej z M. Zubovštiny, byt. v Olově 2. 8. - 80 let. Pelcmanova Ludmila z Vilémovky byt. ve St. Roli 5. 8. - 65 let. Bartošová Helena z Breštu, byt. v K. Varech 12. 9. - 65 let.

Mníšek p. Brdy

Dne 13. 6. tu oslaví zlatou svatbu manželé Vlasta a Jaroslav Lešákové.

Severomoravský region

V 2. pololetí oslaví svá životní jubilea tyto krajané a krajanek: Lajnebová Marie, Kunín - 70 let. Niče Leon, Suchdol n. O. - 70 let. Pelc Václav, Opava - 70 let. Štekl Josef, Oldřívov - 70 let. Zajíček Václav, Studénka - 70 let. Fiřt Emanuel, Kunín - 70 let. Planderová Anna - 60 let.

Všem jubilantům, **zdravěte pak zlatým optimismem do dalších let života!**

Vedoucí regionů a redakce

NAŠE ŘADY ODPUSTILI...

Region Chomutov

5 dnů před nežádoucími sedmdesátinami zemřel dne 27. 2. p. Vladimír Šťastný z Chomutova, pův. z Ozerce - Lucka na Volyni.

Region Teplice

25. února zemřel náhle ve věku nedožitých 74 let náš krajan Emanuel Dvořák ze Sobědruhu u Teplic, pův. z Ledochovky. Jako 19letý vstoupil do čs. armádního sboru, s nímž prošel celou frontu z Lucka až do Teplic.

Anna Klimundová z Opavy oznámuje úmrtí svého otce Josefa Vendolenského z Martinovky - zemřel 6. 3. v Krnově.

Region Ústí nad Labem

Dne 27. 1. zemřel p. Jiří Pospíšil z Hlinska, byt. Velká Morava.

Severomoravský region

Dne 5. 4. zemřela pí Marie Valentová z Kopřivnice ve věku nedožitých 73 let, rodem z Lipjan na Volyni.

Všem pozstalým upřímnou soustrast a zemřelým čest a nehynoucí památku vyslovují vedoucí regionů a redakce

DARY NA MALÍNSKÝ POMNÍK

připsané na účet u Komerční banky, pobočka v Žatci za období od 16. března do 15. dubna 1998

Nezjištěný dárcé - 100 Kč, Vávrová Ludmila, Nepomyšl - 100 Kč, Pelant Rostislav, Podbořany - 100 Kč. Nadace Českoslov. legií, Praha - 100.000 Kč. Nezjištěný dárcé - 300 Kč. Manželé Růžena a Václav Kytloví, Mašťov - 500 Kč. Suchanová Jiřina, Babice - 200 Kč.

Dodatečně uvádíme: Pokorný Václav, reg. Mohelnice - 100 Kč a Hamáčeková Emilie, tamtéž - 50 Kč.

Všem ochotným dárcům srdečně děkujeme. Údaje zpravoval J. Holec

DARY NA FOND ŠLECHETNÝCH SRDCÍ

Základní organizace SBS č. 91 Praha - Ruzyně - 2.000 Kč.

Rostislav Zeman z Kopřivnice - 1.000 Kč, z toho 200 Kč pro region, 400 Kč na tiskový fond a 400 Kč na Fond šlechetných srdcí.

Zajíčeková Drahomíra, Havířovo město - 300 Kč. Mary Unglish - Canada - 16 CAD, tj. - 358 Kč.

K 13. 5. bylo vybráno celkem 43.950 Kč.

Všem dárcům vyjadřujeme srdečný dík!

Výbor SVM regionu

DARY NA KONTO SDRUŽENÍ - květen 1998

P. Žáček, Mašťov - 200 Kč. P. Čevela, Krnov - 200 Kč. P. Vendolický, Horšovský Týn - 90 Kč. Marie Glancová, Nový Malín - 100 Kč.

Region Brno:

Antonín Bohatý, Norimberk - 800 Kč. Pí Marie Kubínová, Tvarožná - 100 Kč. Všem dárcům patří srdečné poděkování!

DARY PRO POTŘEBY REGIONU BRNO:

Antonín Bohatý - 200 Kč, manželé Šnajderovi - 100 Kč, pí Marie Kubínová - 50 Kč, p. Miroslav Beneš - 50 Kč.

Všem dárcům děkujeme za region J. Kučera